

Nood aan een Kritisch Interpretatieve Synthese: genderverschillen in prevalentiecijfers van seksueel geweld gekaderd¹

JOKE DEPRAETERE^a
CHRISTOPHE VANDE-
VIVER^b
TOM VANDER BEKEN^c
INES KEYGNAERT^d

Panopticon, 39 (5), 389-406
© 2018 Maklu | ISSN 0771-1409 | September 2018

- ^a Aspirant van het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen (FWO) (11Go819N), Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP), Vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal recht, Universiteit Gent (Corresp.: joke.depraetere@ugent.be)
- ^b Postdoctoraal onderzoeker van het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen (FWO) (12Co619N), Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP), Vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal recht, Universiteit Gent
- ^c Gewoon hoogleraar, Institute for International Research on Criminal Policy (IRCP), Vakgroep Criminologie, Strafrecht en Sociaal recht, Universiteit Gent
- ^d Professor en postdoctoraal onderzoeker, International Centre for Reproductive Health (ICRH), Universiteit Gent

ABSTRACT

NEED FOR A CRITICAL INTERPRETIVE SYNTHESIS: FRAMING THE GENDER DIFFERENCES IN THE PREVALENCE OF SEXUAL VIOLENCE

Prevalence rates of sexual violence (SV) are unclear and show variability within and between studies concerning the sex of the victim. Previous literature reviews confine themselves to summarizing empirical research. So far, no explanations have been put forward regarding the underlying causes of these gender differences in the prevalence of SV. In this article we fill this gap in scientific research by performing a Critical Interpretive Synthesis (CIS). This method allows to give a more in depth understanding of the prevalence of SV by adding a qualitative dimension. Through a CIS a theoretical model is developed, framing the gender differences. The analysis shows that gender differences are related to the prevailing societal perceptions of men, women and SV. Current prevalence rates likely underestimate the real scope of the problem. As such, changes are advisable in order to minimize these prevailing perceptions in research, policy and treatment of SV victims.

Keywords: Rape, gender stereotypes, review

Kernwoorden: Verkrachting, gender stereotypen, review

¹ Dit werk werd gefinancierd door het Federaal Wetenschapsbeleid (belspo) Belgian Research Action through Interdisciplinary Networks (BRAIN-be) [BR/175/A5/UN-MENAMAIS to I.K., C.V., T.V.B.]. De bijdrage van J.D. werd deels gefinancierd door een Aspiranten mandaat van het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen [11Go819N to J.D.]. De bijdrage van C.V. werd gefinancierd door een Postdoctoraal Onderzoeksmandaat van het Fonds Wetenschappelijk Onderzoek – Vlaanderen [12Co619N to C.V.].

1. INLEIDING

Verhalen over slachtoffers van seksueel geweld (doorheen deze bijdrage aangegeven als seksueel slachtofferschap) halen regelmatig de media. Zo ging de recente *#MeToo* beweging sinds oktober 2017 viraal. Met deze boodschap op sociale media uiten vrouwen hun ervaringen met seksueel geweld. Het seksueel geweld fenomeen werd hierdoor wereldwijd in de kijker geplaatst (ANKER, 2017). Kort daarop dook ook de *#MenToo* op waarmee mannelijke slachtoffers uiting geven aan hun ervaringen met seksueel geweld. Met deze boodschap wordt benadrukt dat niet enkel vrouwen, maar ook mannen slachtoffer worden van seksueel geweld (PRINS, 2017).

In België worden dagelijks gemiddeld negen gevallen van verkrachting en tien gevallen van aanranding gemeld bij de politie (FPF/DGR/DRI/BIPOL, 2017). Deze cijfers onderschatten echter het werkelijke aantal (ook wel 'dark number' genoemd) want veel slachtoffers melden hun ervaringen niet (VAN DEN BOGAERDE, VAN DEN STEEN & DE BIE, 2009). Zo worden, volgens de Belgische veiligheidsmonitor van 2008-2009, meer dan 90% van de seksueel geweldsfeiten niet gemeld aan de politie (VAN DEN BOGAERDE et al., 2009).

Daarnaast suggereren huidige prevalentiecijfers dat in België één op drie vrouwen en tot één op tien mannen slachtoffer worden van seksueel geweld tijdens hun leven (FRA, 2014; KRAHÉ, TOMASZEWSKA, KUYPER & VANWESENBEECK, 2014). De prevalentiecijfers van seksueel slachtofferschap bij vrouwen en mannen variëren echter binnen en tussen de verschillende studies. Enerzijds weerspiegelen deze variaties de realiteit dat vrouwen vaker het slachtoffer worden van seksueel geweld dan mannen. Anderzijds vormt deze heterogeniteit een beperking die het trekken van sterke conclusies over de omvang van het probleem bij vrouwen en mannen verhindert (KRAHÉ et al., 2014).

Bovendien wordt seksueel geweld nog steeds voorgesteld als een geslachtskwestie waarbij vrouwen voornamelijk in beeld komen als slachtoffers en mannen als daders (SPIEGEL, 2013). Zo wordt gesuggereerd dat 'echte' mannen geen slachtoffer kunnen worden en er geen gevolgen aan zouden overhouden (CLARK, 2014). Deze visies over seksueel geweld leiden echter tot een grote onderwaardering van mannelijke slachtoffers in wetenschappelijk onderzoek (PETERSON, VOLLER, POLUSNY & MURDOCH, 2011) en kan een grote invloed uitoefenen op hun hulpzoekgedrag (MACHADO, HINES & MATOS, 2016).

De variabiliteit in prevalentiecijfers wordt tot op heden uitsluitend verklaard aan de hand van verschillen in onderzoekopzet en -methoden in prevalentieonderzoek (vb. ABRAHAMAS et al., 2014; BAGWELL-GRAY, MESSING & BALDWIN-WHITE, 2015; KRAHÉ et al., 2014). De variabiliteit zou hierbij te wijten zijn aan: (1) heterogeniteit in de manier waarop seksueel geweld op zichzelf wordt gemeten, (2) grote verschillen in de toegepaste conceptuele definities van seksueel geweld, (3) verschillen in de bevroegde leeftijdsgroepen in de studies, en (4) variabiliteit in de bevroegde tijdspannes over ervaringen van seksueel geweld (KRAHÉ et al., 2014).

De vraag rijst dus welke achterliggende oorzaken de genderverschillen, en hiermee gepaard de onderschatting van seksueel geweld, kunnen beïnvloeden. In deze bijdrage voeren we een Kritisch Interpretatieve Synthese om dit specifiek gebrek aan kennis binnen de wetenschappelijke literatuur te ondervangen en tot diepgaandere inzichten te komen omtrent genderverschillen in de prevalentie van seksueel slachtofferschap.

De huidige studie

Seksueel geweld is een veelvoorkomend en ernstig volksgezondheidsprobleem (BASILE & SMITH, 2011). Het omvat verschillende seksuele gedragingen waaronder voyeurisme, seksuele gedragingen zonder penetratie, poging tot verkrachting en verkrachting. Definities

van seksueel geweld variëren van eerder enge definities, beperkt tot fysiek seksuele daden, tot ruime definities die eveneens niet-fysieke seksuele daden omvatten (KRAHÉ et al., 2014; WHO, 2012). De Wereldgezondheidsorganisatie hanteert een ruime definitie en omschrijft seksueel geweld als *“any sexual act that is perpetrated against someone’s will, committed by any person regardless of their relationship to the victim, in any setting”* (WHO & UNODC, 2015: *“Facts about sexual violence”*). Gezien de brede omschrijving van seksueel ongewenste gedragingen en de openheid ten aanzien van de relatie tussen en het geslacht van slachtoffer en dader, hanteren we deze definitie doorheen de bijdrage.

Eerdere literatuurstudies hebben seksueel geweld reeds onderzocht bij mannen of vrouwen. Zelden wordt een vergelijking gemaakt tussen beide geslachten. Bovendien ligt de focus in de meerderheid van de literatuurstudies op het samenvatten en beschrijven van de beschikbare empirische literatuur (vb. KRAHÉ et al., 2014; PETERSON et al., 2011). Bijgevolg bleef tot op heden een diepgaander inzicht omtrent de prevalentie van seksueel geweld achterwege. Aan de hand van een relatief nieuwe review methode, de Kritisch Interpretatieve Synthese (KIS), komen we tegemoet aan de lacunes in de huidige wetenschappelijke stand van zaken. Deze systematisch kwantitatieve en kwalitatieve review methode laat toe om een geheel van literatuur op een nieuwe kritische wijze te analyseren, rekening houdend met de achterliggende context. Via de toepassing van een kwalitatieve dimensie komen verscheidene constructen naar voor die het geheel kunnen verklaren (BALES & GEE, 2012). Deze methode kan op die manier diepgaandere inzichten genereren over de genderverschillen in de prevalentie van seksueel geweld dan de klassieke systematische review methode. De huidige bijdrage beoogt zo de achterliggende oorzaken van de genderverschillen in de prevalentie van seksueel geweld te verklaren en na te gaan in welke mate de huidige cijfers een goede weerspiegeling zijn van de realiteit.

Deze bijdrage is als volgt gestructureerd. Allereerst wordt de KIS methode gekaderd. Vervolgens worden de resultaten van de synthese uiteengezet. Eerst wordt de literatuuranalyse van de systematische zoekfase besproken. Hierin wordt de prevalentie van seksueel slachtofferschap besproken. Ten tweede komt de literatuuranalyse van de kwalitatieve zoekfase aan bod, waarbij wordt ingegaan op de achterliggende context. De bijdrage sluit af met een gefundeerde hypothese die de genderverschillen in de prevalentie van seksueel geweld kan verklaren.

2. METHODE

2.1 Een Kritisch Interpretatieve Synthese

Een Kritisch Interpretatieve Synthese (KIS) is ontstaan naar aanleiding van een vraag tot integratie van een grote en complexe hoeveelheid literatuur in een vorm die bruikbaar is voor beleid op het gebied van gezondheidszorg (DIXON-WOODS et al., 2006). Een KIS is uitermate geschikt voor het synthetiseren van kwalitatieve en kwantitatieve studies (SCHICK-MAKAROFF, MACDONALD, PLUMMER, BURGESS & NEANDER, 2016). Het doel van een KIS is het genereren van een theorie die leidt tot een diepgaander begrip van het fenomeen (SCHICK-MAKAROFF et al., 2016). Het hanteert hierbij een iteratieve aanpak in het verfijnen van de onderzoeksvraag, literatuurselectie en -analyse (BARNETT-PAGE & THOMAS, 2009).

Een KIS vermijdt enkele beperkingen van de veel bekendere systematische review methode (DIXON-WOODS et al., 2006). Een eerste beperking van de systematische review methode betreft het gebrek aan includeren van kwalitatief onderzoek (SCHICK-MAKAROFF et al., 2016). DIXON-WOODS et al. (2006) stellen hierbij dat het reviewkader, verbonden met de systematische review, moeilijk te combineren valt met de onderzoekspraktijk van kwalitatief onderzoek. De combinatie van kwalitatief en kwantitatief onderzoek is hierdoor geen gemak-

kelijke taak. Kwalitatief onderzoek wordt hierdoor slechts zelden in beschouwing genomen (SCHICK-MAKAROFF et al., 2016).

Een tweede verschil met de traditionele systematisch review methode betreft de wijze waarop de literatuur wordt geselecteerd. Zo wordt de omvang van literatuur binnen een systematische review beperkt door middel van een reeks welomschreven inclusiecriteria. DIXON-WOODS et al. (2006) suggereren echter om binnen een KIS bijkomend het principe van theoretische saturatie te hanteren om de omvang van de literatuur voor verdere analyse te bepalen. Bovendien kijkt een KIS eerder naar de inhoud en het nut van de bevindingen in plaats van de toegepaste methodologie om de kwaliteit van de studies te beoordelen (BARNETT-PAGE & THOMAS, 2009). In dat opzicht bouwt een KIS in feite verder op de traditionele systematische review methode door hier een kwalitatieve dimensie aan toe te voegen.

Een derde beperking betreft de geringe mogelijkheid tot een kritische contextuele synthese van de resultaten. Daar waar de systematische methode voornamelijk geschikt is voor het samenvatten van bevindingen uit de empirische literatuur, laat het niet toe om een voldoende kritisch standpunt in te nemen met het oog op de ontwikkeling van nieuwe theorieën (DIXON-WOODS et al., 2006). De meeste review methodes zoeken namelijk verklaringen binnen de verzamelde literatuur. De KIS methode zal echter ook de context waarbinnen een studie tot stand kwam in beschouwing nemen (BARNETT-PAGE & THOMAS, 2009). Daarnaast laat de toepassing van een KIS toe om een theoretisch model over een fenomeen te ontwikkelen waarmee bepaalde bevindingen kunnen worden verklaard (BARNETT-PAGE & THOMAS, 2009). Deze kritische aanpak zorgt ervoor dat nieuwe inzichten tot stand komen in dit samengevat materiaal. Bovendien creëert de KIS een startpunt voor toekomstig onderzoek gebaseerd op de ontwikkelde theorieën en concepten (DIXON-WOODS et al., 2006).

Gezien de grote en complexe hoeveelheid empirische studies naar seksueel geweld kan een alternatieve review methode hier eveneens nuttig zijn om bevindingen op een nieuwe wijze te benaderen. Zo werd de stand van zaken omtrent seksueel geweld reeds goed samengevat in voorgaande studies (zie onder andere KRAHÉ et al., 2014; PETERSON et al., 2011). Daarentegen werd een KIS tot nog toe niet toegepast. Een KIS kan echter leiden tot nieuwe inzichten waarmee de bestaande kennis, inzake de genderverschillen van seksueel geweld, kunnen worden gekaderd en verder ontwikkeld.

2.2 Literatuurselectie

Hoewel een KIS een dynamisch proces is kunnen we toch twee onderzoeksfasen onderscheiden. Eerst selecteerden we literatuur door middel van een brede en systematische zoekmethode binnen vier academische databanken (Google Scholar, PubMed, Web of Science en PsychINFO). Hierbij hanteerden we een combinatie van zoektermen ['sexual violence' or 'sexual assault' or 'rape' or 'male sexual assault' or 'sexual aggression' or 'female sexual assault'] AND ['victimization' or 'perpetration'] AND ['prevalence']. Bijkomende relevante bronnen identificeerden we in de referentielijsten van de geselecteerde literatuur.

Na analyse van de geselecteerde bronnen in de eerste fase kwamen grote genderverschillen in de prevalentie van seksueel geweld duidelijk naar voor. Deze bevindingen zorgden voor verdere vormgeving van de onderzoeksvraag. Om hierop een antwoord te geven, onderzochten we de geselecteerde literatuur opnieuw naar mogelijke verklaringen voor deze genderverschillen. Daarnaast consulteerden we een multidisciplinaire groep van experts.² Hierdoor identificeerden we verschillende concepten die de genderverschillen in de prevalentie van seksueel geweld kunnen verklaren. Deze concepten (vb. genderrollen,

² Verscheidene experts op het gebied van seksueel geweld werden geraadpleegd. In het bijzonder werden Prof. Barbara KRAHÉ (University of Potsdam, Germany), Prof. Marie BEAULIEU (Université de Sherbrooke, Canada)

seksuele scripts, verkrachtingsmythes, verkrachtingsscripts...) stuurden de aansluitende zoektocht naar bijkomende grijze en academische literatuur, waarbij we het principe van theoretische saturatie toepasten. De uiteindelijk geselecteerde literatuur in de tweede fase van de studie valt dus niet noodzakelijk onder de vooropgestelde selectiecriteria toegepast in de eerste fase.

2.3 De inclusie en exclusiecriteria

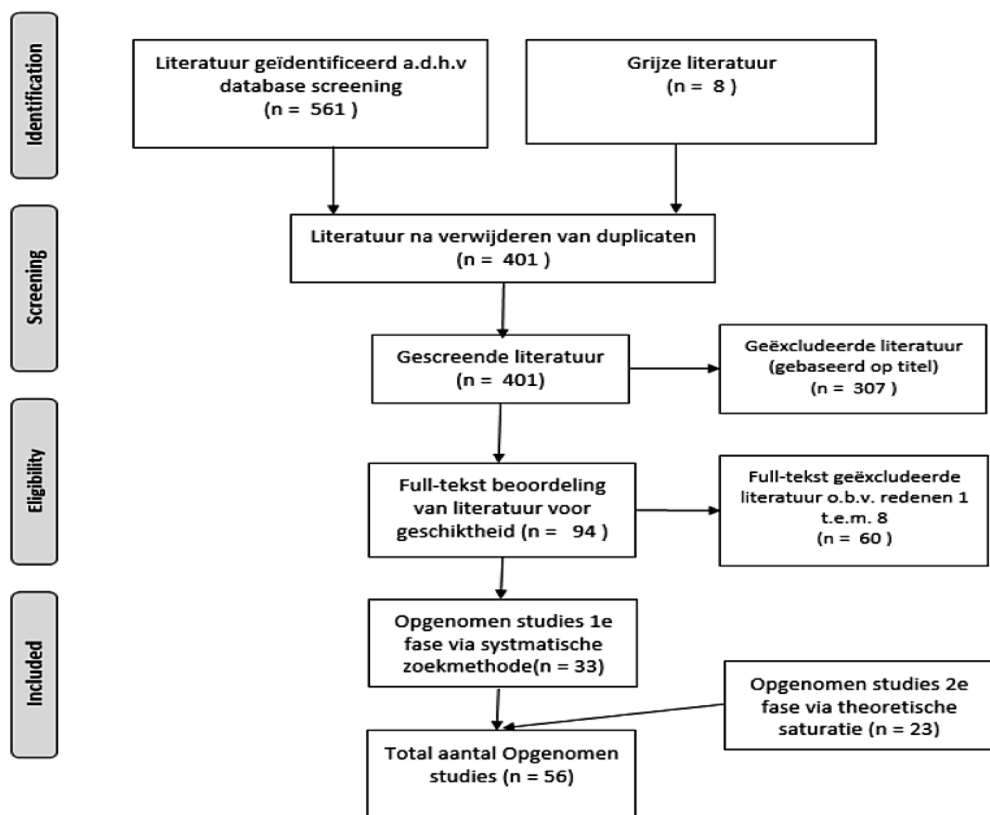
De selectie van literatuur in de eerste fase werd gebaseerd op acht inclusiecriteria:

- 1) De synthese is beperkt tot literatuur gepubliceerd tussen januari 2000 t.e.m. september 2017.
- 2) De synthese neemt slechts studies op die prevalentiecijfers omtrent seksueel slachtofferchap bespreken.
- 3) Gezien de beperkingen in de taalvaardigheden van de auteurs is enkel informatie verstrekt in het Engels, Nederlands of Frans opgenomen voor verdere analyse.
- 4) Om te zorgen voor een zinvolle vergelijking tussen mannen en vrouwen zijn enkel studies opgenomen waarin beide geslachten uitdrukkelijk worden vergeleken.
- 5) Wat de geografische selectie betreft zijn enkel studies uitgevoerd in Europa, de Verenigde Staten van Amerika en Canada opgenomen voor verdere analyse.
- 6) De synthese tracht een overzicht te geven van de prevalentie van seksueel slachtofferchap onder de algemene bevolking en de studentenpopulatie. Om die reden worden uitsluitend studies overwogen die zijn uitgevoerd binnen deze populaties. Specifieke bevolkingsgroepen zoals gedetineerden, personen in de geestelijke gezondheidszorg, enzovoort worden niet opgenomen voor verdere analyse.
- 7) Gezien de focus op volwassen slachtoffers van seksueel geweld, omvat de synthese uitsluitend studies die betrekking hebben op seksueel geweld vanaf de wettelijke seksuele meerderjarigheid.
- 8) Tot slot worden enkel studies waarin de resultaten duidelijk beschreven worden meegenomen in de analyse.³

Aanvankelijk werden 569 potentieel relevante studies geïdentificeerd gedurende de eerste fase van de literatuurstudie (zie Figuur 1). Na het toepassen van de selectiecriteria werden 33 studies weerhouden voor verdere analyse. Er werden 23 bijkomende studies geselecteerd op basis van theoretische saturatie in de tweede fase van de synthese. Uiteindelijk leidde dit tot de inclusie en analyse van 49 peerreview artikelen en zeven grijze literatuur documenten en boeken.

en Prof. Zoe PETERSON (University of Missouri-St Louis, US) geconsulteerd. Hun input zorgde voor verdere verduidelijking van de argumenten ter verklaring van de genderverschillen.

3 Studies waarin bijvoorbeeld seksueel geweld en fysiek geweld worden gecombineerd in één prevalentiecijfer of studies zonder duidelijke vergelijking tussen mannen en vrouwen worden niet opgenomen voor verdere analyse.

FIGUUR 1. FLOW DIAGRAM LITERATUURSELECTIE

3. RESULTATEN

3.1 Resultaten vanuit de systematische onderzoeksfase: prevalentiecijfers

De gerapporteerde prevalentiecijfers van seksueel slachtofferschap variëren aanzienlijk binnen en tussen vrouwen en mannen doorheen de geanalyseerde literatuur (zie Tabel 1). Zoals reeds aangegeven in de inleiding gaat die variatie gepaard met grote verschillen in de wijze waarop seksueel geweld wordt onderzocht. Zo kan binnen de geanalyseerde literatuur een onderscheid gemaakt worden tussen vijf tijdspannes waarin de prevalentie van seksueel slachtofferschap werd onderzocht, met name:

- (1) prevalentie in de afgelopen 12 maanden of minder (N = 8);
- (2) prevalentie sinds 18 jarige leeftijd (N = 1);
- (3) prevalentie sinds de start met hogere studies (N = 3);
- (4) prevalentie vanaf seksuele meerderjarigheid (afhankelijk van het land waar de studie werd uitgevoerd, varieerde dit tussen 14, 15 of 16 jaar) (N = 7);
- (5) prevalentie gedurende de levensduur (N = 18).

TABEL 1. GERAPPORTEERDE PREVALENTIECIJFERS IN STUDIES UIT DE SYSTEMATISCHE ZOEKFASE⁴

Auteur(s) (Datum)	Land	Tijdspanne	Totaal (%) (GT = De studie rapporteert Geen Totaal percentage)	
			Mannen	Vrouwen
BANYARD et al. (2007)	US	12M	8.2	19.6
TYLER, SCHMITZ & ADAMS (2017)	US	12M	GT	GT
CHAN et al. (2008)	Wereldwijd (CA, US, BE, DE, GR, LT, NL, PT, SE, CH, GB)	12M	26.8 (gem.)	25.2 (gem.)
DOROSZEWICZ & FORBES (2008)	PL	12M	39.6	58
HINES (2007)	Wereldwijd (US, BE(VI.), DE, GB(Eng & Scot) LT, NL, PT, SE, CH)	12M	GT	GT
ELLIOTT, MOK & BRIERE (2004)	US	18+	3.8	22
CONLEY et al. (2017)	US	Hogere studies	GT	GT
KREBS et al. (2007)	US	Hogere studies	GT	GT
KUYPER et al. (2010)	NL	Seksuele meerderjarigheid	66.3	83.9
CRANER, MARTINSON, SIGMON & MCGILLICUDDY (2015)	US	Seksuele meerderjarigheid	8.3	21.5
KRAHE & BERGER (2013)	DE	Seksuele meerderjarigheid	19.4	35.9
KRAHE et al. (2015)	EU (AT, BE, CY, GR, LT, NL, PL, PT, SK, ES)	Seksuele meerderjarigheid	27.1 (gem.)	32.2 (gem.)
MELKONIAN, HAM, BRIDGES & FUGITT (2017)	US	Seksuele meerderjarigheid	14	31
SCHUSTER, KRAHE & TOPLU-DEMIRTAS (2016)	TR	Seksuele meerderjarigheid	65.5	77.6
STRUCKMAN-JOHNSON, STRUCKMAN-JOHNSON & ANDERSON (2003)	US	Seksuele meerderjarigheid	57.8	78.2
BREIDING (2014)	US	Levensduur	10.8	27.3
DE HAAS (2012)	NL	Levensduur	7.7	33.3
HELLEMANS & BUYSE (2013)	BE	Levensduur	GT	GT
MOSSIGE, AINSAAR & SVEDIN (2007)	Baltische regio (EE, LT, NO, PL, SE)	Levensduur	GT	GT
SUNDARAM, LAURSEN & HELWEG-LARSEN (2008)	DK	Levensduur	2	14
VANWESENBECK, BAKKER & GESELL (2010)	NL	Levensduur	7	39
FIEBERT & OSBURN (2001)	US	Levensduur	GT	GT

4 Deze tabel geeft enkel de cijfers weer van studies die een totaal prevalentiepercentage rapporteren. Studies die geen totaal percentage rapporteren, maar enkel prevalentiecijfers van specifieke seksuele handelingen, worden weergegeven met 'GT'.

Auteur(s) (Datum)	Land	Tijdspanne	Totaal (%) (GT = De studie rapporteert Geen Totaal percentage)	
			Mannen	Vrouwen
HARTWICK, DESMARAIS & HENNIG (2007)	CA	Levensduur	38.8	47.9
MUNOZ-RIVAS, GRAÑA, O'LEARY & GONZÁLEZ (2009)	ES	Levensduur	21.1	25.1
ROMITO & GRASSI (2007)	IT	Levensduur	10.5	19.9
YBARRA et al. (2016)	US	Levensduur	8.3	13.6
BAJOS & BOZON (2008)	FR	Levensduur	5	16
BREIDING, BLACK & RYAN (2008)	US	Levensduur	1.5	10.2
TIADEN & THOENNES (2000)	U	Levensduur	0.2	4.5
BASILE, CHEN, BLACK & SALTZMAN (2007)	US	Levensduur & 12M	2.1 0.9	10.6 2.5
JOHNSON & STAHL (2004)	US	Levensduur & 12M	GT	GT
PIETERS, ITALIANO, OFFERMANS & HELLEMANS (2010)	BE	Levensduur & 12M	GT	GT
MARSIL & McNAMARA (2016)	US	Levensduur & Hogere studies	4.3 5.2	19.7 11.1

Hoewel men zou verwachten dat de hoogste prevalentiecijfers van seksueel geweld zich in de grootste tijdspanne – namelijk *“gedurende de levensduur”* – zouden bevinden, stellen we vast dat we deze voor vrouwen én mannen in de tijdspanne *“vanaf seksuele meerderjarigheid”* terugvinden. Met een prevalentie van meer dan 66% voor mannen en 83% voor vrouwen ligt dit bijna dubbel zo hoog als de hoogst gerapporteerde prevalentie gedurende de gehele levensduur (38,8% voor mannen en 47,9% voor vrouwen). De laagste prevalentiecijfers vinden we binnen de tijdspanne *“afgelopen 12 maanden”*. Hierbij gaven 0,9% van de mannen en 2,5% van de vrouwen aan een ongewenste seksuele activiteit te hebben meegemaakt. Deze variaties kunnen echter grotendeels te wijten zijn aan methodologische verschillen tussen de geselecteerde studies.

Globaal gezien tonen deze cijfers aan dat voornamelijk vrouwen het slachtoffer worden van seksueel geweld. Opvallend zijn echter de hogere prevalentiecijfers van mannelijk seksueel slachtofferschap in vergelijking met vrouwen, zichtbaar in bijna één derde van de studies (zie Tabel 2). Bovendien rapporteren drie studies een prevalentiepercentage van mannelijke slachtoffers van meer dan 57% (KUYPER et al., 2010; SCHUSTER et al., 2016; STRUCKMAN-JOHNSON et al., 2003). Deze bevindingen staan echter op gespannen voet met de aanname dat mannen minder vaak het slachtoffer worden van seksueel geweld dan vrouwen. Hogere cijfers van mannelijk seksueel slachtofferschap, in vergelijking met vrouwen, met betrekking tot specifieke seksuele handelingen of seksueel geweld in het algemeen (zie Tabel 2) wijzen op het tegendeel. De algemene assumptie dat mannen geen slachtoffer (kunnen) worden van seksueel geweld kan hierdoor in vraag worden gesteld.

TABEL 2. STUDIES UIT DE SYSTEMATISCHE ZOEKFASE MET HOGERE PREVALENTIECIJFERS VAN MANNELIJK SEKSUEEL SLACHTOFFERSCHAP.

Auteur(s) (Datum)	Seksuele handelingen	Land	% Mannen			% Vrouwen		
BREIDING (2014)	Gedwongen te penetreren	US	6.7			0.6		
CHAN et al. (2008)	Totaal	US	34.0			30.6		
		DE	44.3			39.6		
		GR	59.5			42.0		
		PT	29.2			22.1		
FIEBERT en OSBURN (2001)	Gedwongen kussen	US	35			19		
	Seksuele aanrakingen		23			14		
	Seks door aandringing		27			23		
	Orale/anale seks door aandringing		18			15		
	Seks door bedreiging		10			4		
	Seks door fysieke dwang		6			5		
	Orale/anale seks door bedreiging		7			3		
HARTWICK et al. (2007)	Orale seks	CA	5.8			4.2		
HINES (2007)	Totaal F = onder fysieke dwang V = onder verbale dwang	US	4.6 F			2.6 F		
		BE	2.2 F			0.0 F		
		DE	3.1 F			2.1 F		
		LT	1.9 F			0.9 F		
		PT	1.8 F & 25.5 V			0.8 F & 21.8 V		
		SE	1.3 F & 18.4 V			0.4 F & 14.7 V		
		CH	2.4 F			0.7 F		
JOHNSON & STAHL (2004)	Seksueel misbruik	US	25			21		
	Seksuele opmerkingen		30			28		
	Aanraken van genitaliën/borsten		33			22		
	Seks terwijl te dronken om toestemming te geven		28			15		
KRAHÉ et al. (2015)	Totaal	CY	49.0			31.7		
		GR	55.8			45.5		
		LT	33.3			19.7		
		PL	35.4			30.1		
		PT	28.6			24.2		
MOSSIGE et al. (2007)	Onfatsoenlijke blootstelling door iemand Seksuele aanraking Gedwongen tot masturbatie Seks Orale seks Anale seks	LT, NO, PL	LT	NO	PL	LT	NO	PL
			13.7	14.4	18.6	24.3	24.4	15
			11.4	18.5	21.1	29.8	34.9	20.5
			1.6	5.3	6.8	0.9	2.3	0.9
			21.2	8	20.2	17	12	7.6
			7.1	8	12.2	6.2	8.9	4.4
			3.5	2.4	9.2	1.4	4.3	2.7

3.2 Resultaten vanuit de kritische onderzoeksfase: de achterliggende context van prevalentie-cijfers

Deze grote verschillen in de prevalentie van seksueel geweld doen de vraag rijzen wat zich afspeelt achter deze prevalentiecijfers. Om dit inzicht te verwerven gaan we dieper in op de heersende maatschappelijke perspectieven, met name de genderrollen, seksuele scripts en percepties van seksueel geweld.

3.2.1 Genderrollen en seksuele scripts als een gedragscode

Binnen de samenleving bestaan verscheidene genderrollen en seksuele scripts die beschrijven hoe mannen en vrouwen met elkaar horen om te gaan en hoe men zich moet gedragen in seksueel getinte situaties (SIMON & GAGNON, 1984). Zo worden mannen gesocialiseerd in een sterke en seksueel dominante rol (ABDULLAH-KHAN, 2008). Mannelijke seksuele scripts stellen verder dat mannen seksueel actief en ervaren moeten zijn. Mannen moeten optreden als seksuele opportunisten die steeds bereid zijn om deel te nemen aan een seksuele activiteit. Vrouwelijke seksuele scripts schrijven daarentegen voor dat vrouwen seksueel passief en onervaren zijn (GUPTA, 2000). Vrouwen mogen geenszins ingaan op elke seksuele activiteit (KRAHÉ, SCHEINBERGER-OLWIG & KOLPIN, 2000).

Onderzoekers tonen aan dat het geloof in de seksueel opportunistische aard van mannen samenhangt met ervaringen van seksueel slachtofferschap voor zowel vrouwen als mannen (HARTWICK et al., 2007). Dit heeft echter een verschillende betekenis voor elk geslacht. Voor mannen kan een weigering tot deelname aan een seksuele activiteit leiden tot schuldgevoelens bij de man. Hierdoor wordt het voor hen moeilijker om weerstand te bieden aan deze opgedrongen seksuele gedragingen (HARTWICK et al., 2007). Vrouwen internaliseren daarentegen dat het bieden van weerstand tegen een mannelijke dader zinloos is aangezien mannen een ontembaar seksueel verlangen hebben (HARTWICK et al., 2007).

3.2.2 Verkrachtingsmythes: het monddood maken van het slachtoffer

Naast deze genderstereotypen, zijn verschillende verkrachtingsmythes dominant in onze samenleving. In het geval van vrouwelijke slachtoffers suggereren deze mythes dat het slachtoffer liegt, het seksueel geweld verdiende of ernaar vroeg gezien haar gedrag of de wijze waarop ze gekleed was (FRANIUK, SEEFELT & VANDELLO, 2008). Bovendien bevatten de mythes ook argumenten die de dader vrijspreken van zijn daden of de ernst van het seksueel geweld afzwakken (FRANIUK et al., 2008; SMITH & SKINNER, 2017). Seksueel geweld mythes gericht op mannen stellen daarentegen dat 'echte' mannen zichzelf kunnen verdedigen. Mannen kunnen niet worden gedwongen tot seks tegen hun wil en seksueel geweld tast mannen minder aan dan vrouwen (CHAPLEAU, OSWALD & RUSSELL, 2008; TURCHIK & EDWARDS, 2012).

De mate waarin deze vrouwelijke en mannelijke mythes aanvaard worden, ligt nog steeds relatief hoog (SUAREZ & GADALLA, 2010). Mannen vertonen doorgaans een hogere mate van aanvaarding dan vrouwen. Met betrekking tot vrouwelijke verkrachtingsmythes varieert de aanvaarding voor beide geslachten tussen 0,7% en 89,4% (JOHNSON, KUCK, & SCHANDER, 1997). De acceptatie van mannelijke mythes varieert tussen 2,7 en 45,9% voor mannen en 1,5 – 23,4% voor vrouwen (TURCHIK & EDWARDS, 2012). De mate van acceptatie is hierbij sterk afhankelijk van de soort mythe.

Deze verkrachtingsmythes leiden ertoe dat slachtoffers de ongewenste seksuele handelingen niet als zodanig zullen bestempelen en de schuld bij zichzelf leggen (CARMODY & WASHINGTON, 2001). Daarnaast laten de mythes de slachtoffers geloven dat hun ervaring niet in aanmerking komt voor seksueel geweld (PETERSON et al., 2011). Zo vonden PETERSON en MUEHLENHARD (2004) dat vrouwen met een hoge acceptatie van deze mythes het minst geneigd zijn hun ervaringen te beschouwen als verkrachting.

Stigma's en taboes omtrent verkrachting zijn echter nog sterker aanwezig bij mannen. Er wordt namelijk vanuit gegaan dat mannen in staat zijn zichzelf te verdedigen indien ze niet instemmen met de seksuele activiteit en over het algemeen zulke ervaringen als aangenaam zouden ervaren (FISHER & PINA, 2013). Mannen vertonen bovendien vaak een bepaalde (ongewenste) biologisch-seksuele reactie (d.w.z. een erectie, ejaculatie of beide) gedurende het seksueel geweld (BULLOCK & BECKSON, 2011). Deze combinatie van assumpties

zorgen ervoor dat de bestaande mythes omtrent verkrachting onbetwist blijven. Dit resulteert vervolgens in negatieve houdingen en reacties ten aanzien van mannelijke slachtoffers waarbij wordt verondersteld dat de incidenten geen echte misdrijven zijn (JAVOID, 2017). Bovendien kan dit op zijn beurt leiden tot een onderrapportering van mannelijk seksueel slachtofferschap (CLARK, 2014; FISHER & PINA, 2013; JAVOID, 2017).

3.2.3 De erkenning van verkrachting

Naast de gangbare percepties omtrent seksueel geweld in de samenleving kunnen slachtoffers een verschillende visie overhouden omtrent hun ongewenste seksuele ervaringen. Zo zullen sommigen hun ervaringen niet als verkrachting beschouwen hoewel die strikt genomen wel voldoet aan de wettelijke definitie ervan. Dit staat in wetenschappelijke literatuur ook bekend als *'unacknowledged rape'* (d.w.z. niet-erkende verkrachting) (KAHN, JACKSON, KULLY, BADGER & HALVORSEN, 2003). Dit komt relatief vaak voor, tot 60,4% bij vrouwelijke slachtoffers (WILSON & MILLER, 2016). Daarnaast tonen onderzoekers aan dat slechts 24% van de mannelijke slachtoffers erkennen dat hun ervaringen overeenstemmen met verkrachting als zodanig (ARTIME, MCCALLUM & PETERSON, 2014).

De kans op het erkennen van hun ervaring als verkrachting wordt beïnvloed door een resem van factoren. Zo is erkenning bij vrouwelijke slachtoffers hoger indien er sprake was van geweld, effectieve penetratie (i.p.v. poging tot), verwondingen bij het slachtoffer, de aanwezigheid van een wapen, voldoende fysieke weerstand door het slachtoffer, of als er sprake was van alcohol- of drugsintoxicatie waardoor het slachtoffer niet in staat was de dader te stoppen (FISHER, DAIGLE, CULLEN & TURNER, 2003; MARSIL & McNAMARA, 2016). Onderzoekers stelden bovendien vast dat *'unacknowledged rape'* geassocieerd wordt met eerdere seksuele intimiteit met de dader, gevallen waar dader en slachtoffer kennissen zijn en ze deze niet als een 'verkrachter' wil bestempelen, het vasthouden aan stereotiepe verkrachtingsscripts, schaamte of omdat anderen de schuld op het slachtoffer plaatsen (FISHER, CULLEN & TURNER, 2000; KOLIVAS & GROSS, 2007). Uit onderzoek blijkt dat mannen sneller geneigd zijn hun ervaring als verkrachting te bestempelen wanneer er sprake was van fysiek geweld of indien een mannelijke dader betrokken was (ARTIME et al., 2014).

De hoge cijfers van mannelijk niet-erkende verkrachting kunnen hierbij verklaard worden door de mogelijke bedreiging die het voor hun gevoel van mannelijkheid kan inhouden (ARTIME et al., 2014). Mannelijke slachtoffers denken dat zij niet voldoen aan het mannelijke ideaal (ARTIME et al., 2014) wat een gevoel van 'gestolen of gebroken' mannelijkheid veroorzaakt (CLARK, 2014). Daarbij leidt man-op-man seksueel geweld vaak tot de conclusie dat er sprake was van een homoseksuele daad waarbij het slachtoffer wel homoseksueel moet zijn (DAVIES, WALKER, ARCHER & POLLARD, 2013). Het minimaliseren of ontkennen van seksueel geweld kan op die manier gericht zijn op het neutraliseren van het conflict met het mannelijk zelfbeeld van het slachtoffer. Bezorgdheden omtrent hun mannelijkheid kunnen zo een grote rol spelen in de erkenning van hun seksueel geweldservaringen (ARTIME et al., 2014).

Bovenstaande elementen doen daarnaast denken aan de stereotype verkrachtingsscripts. Dergelijke scripts veronderstellen dat verkrachting plaatsvond tussen twee onbekenden, met een vrouwelijk slachtoffer en een mannelijke dader, gepaard met het gebruik van een wapen, extreem geweld resulterend in verwondingen bij het slachtoffer waarbij het slachtoffer aanzienlijke weerstand moest vertonen (DAVIES et al., 2013; PETERSON & MUEHLENHARD, 2004). Dit stereotypisch beeld van verkrachting kan er toe leiden dat vele slachtoffers hun ervaringen met seksueel geweld niet zullen bestempelen als zodanig wanneer die ervaringen niet binnen deze nauwe beschrijving passen (PETERSON & MUEHLENHARD, 2004).

4. DISCUSSIE

Het doel van deze studie betrof het verwerven van een diepgaander inzicht in de prevalentie van seksueel slachtofferschap. Hierbij trachtten we de mogelijke achterliggende oorzaken voor de genderverschillen in de prevalentie van seksueel geweld beter te begrijpen. In onze synthese toonden we aan dat de meerderheid van de studies hogere prevalentiecijfers van vrouwelijke slachtoffers rapporteren. We stelden echter ook zeer hoge prevalentiecijfers voor mannelijk slachtofferschap vast, tot zelfs 66%. Deze grote variaties in de prevalentie van seksueel geweld doet de vraag rijzen wat zich afspeelt achter deze prevalentiecijfers en in welke mate ze de realiteit weerspiegelen. Hoewel onderzoekers reeds aanhaalden dat variaties veroorzaakt kunnen worden door verschillen in onderzoeksdesign en -methodes tussen de gevoerde onderzoeken (zie ABRAHAMS et al., 2014; BAGWELL-GRAY et al., 2015; KRAHÉ et al., 2014) ontwikkelden wij een bijkomende potentiële verklaring. In het verklaren van deze genderverschillen stellen wij dat ze versterkt kunnen worden door heersende maatschappelijke perspectieven op seksualiteit en seksueel slachtofferschap.

4.1 De maatschappelijke visie op seksueel geweld

Aan de hand van genderrollen, seksuele scripts en verkrachtingsmythes suggereert de samenleving wat algemeen wordt beschouwd als seksueel geweld en wie hiervan de slachtoffers zijn. Deze heersende normen zorgen ervoor dat vrouwen eerder dan mannen beschouwd worden als een slachtoffer van seksueel geweld. Mannen moeten de dominante rolpatronen en seksuele scripts ontvluchten om hun kans op het verkrijgen van een slachtofferstatus te verhogen.

De maatschappelijke verwachtingen beïnvloeden zo hoe mensen kijken naar seksueel geweld en kunnen bovendien een invloed uitoefenen op de percepties van het slachtoffer over de eigen seksueel ongewenste ervaringen. Zo suggereert DAVIES (2002) dat mannen zelden in overweging nemen dat ze het slachtoffer kunnen worden van seksueel geweld. Heersende genderstereotypen zorgen er namelijk voor dat mannen vasthouden aan het idee dat seksueel geweld hen niet kan overkomen. Indien dergelijke gebeurtenissen alsnog voorvallen hebben ze het niet alleen moeilijk te accepteren dat het hen is overkomen, maar dat het überhaupt voorkomt. De assumptie dat mannelijke slachtoffers wel homoseksueel moeten zijn in geval van een mannelijke dader, de aanwezigheid van een biologisch-seksuele reactie gedurende de ongewenste seksuele ervaring en de potentiële gevolgen voor hun gevoel van mannelijkheid kan vele mannen het zwijgen opleggen. Mannen kunnen hierbij niet enkel overtuigd zijn dat ze zulke ervaringen niet kunnen bestempelen als seksueel geweld, maar zouden eveneens willen vermijden dat ze als onmannelijk en homoseksueel worden beschouwd. Bovendien hangt het al dan niet erkennen van de seksueel geweldservaringen bij vrouwen af van verschillende elementen waaronder schaamte, een bekende dader, anderen die de schuld op haar plaatsen, de aanwezigheid van geweld en verwondingen, enzoverder.

Maatschappelijke perspectieven kunnen op die manier vele slachtoffers het zwijgen opleggen, waardoor ze hun ervaringen niet snel aangeven en ook niet geneigd zijn hiervoor hulp te zoeken. Dit kan vervolgens resulteren in ernstigere gevolgen omdat ze niet de steun en behandeling krijgen die ze nodig hebben. Gezien de mogelijkheid tot het verkrijgen van een slachtofferstatus nog moeilijker is voor mannen dan voor vrouwen kunnen ze nog minder geneigd zijn hun slachtofferschap te melden of hulp te zoeken. Onderzoekers tonen aan dat vele mannelijke slachtoffers geen hulp zoeken of langer wachten vanwege de moeilijkheden met het zelf-identificeren als een slachtoffer (MACHADO et al., 2016). MACHADO et al. (2016) stellen hierbij dat mannelijke gender socialisatie, sociale stigmatisering en het sterk vasthouden aan deze socioculturele waarden de belangrijkste redenen zijn waarom man-

nen geen hulp zoeken. Dit uitstel verhoogt echter hun reeds hoge risico op het ontwikkelen van posttraumatische stressstoornis (LARSEN & HILDEN, 2016).

Deze argumenten wijzen erop dat gerapporteerde cijfers van mannelijk en vrouwelijk seksueel slachtofferschap een sterke onderschatting kunnen zijn van de realiteit. De hoge cijfers van mannelijke slachtoffers, zoals we tegenkwamen in deze synthese, kunnen hierbij een aanwijzing zijn voor de mogelijks nog grotere onderschatting van mannelijke slachtoffers in vergelijking met vrouwen in prevalentieonderzoek. De maatschappelijke perspectieven inzake seksueel geweld en de mogelijkheid om al dan niet beschouwd te worden als een slachtoffer hiervan kan zo aanleiding geven tot grote genderverschillen in de prevalentie van seksueel geweld met voornamelijk lagere cijfers van mannelijk seksueel slachtofferschap in vergelijking met vrouwen.

4.2 Implicaties en toekomstig onderzoek

Deze heersende stereotiepe assumpties kunnen op die manier niet alleen de prevalentiecijfers van seksueel slachtofferschap beïnvloeden, maar ook onderzoek naar, het beleid rond, en de behandeling van deze slachtoffers. Zo wordt het fenomeen hoofdzakelijk voorgesteld als een geslachtskwestie met een vrouwelijk slachtoffer en een mannelijke dader (SPIEGEL, 2013). Mannen blijven voornamelijk onderzocht binnen de dadergemeenschap en onderbelicht als slachtoffers van seksueel geweld in wetenschappelijk onderzoek (PETERSON et al., 2011). Bovendien toont onderzoek aan dat politie en justitie vasthouden aan de stereotiepe slachtofferassumpties van seksueel geweld (zie stereotype verkrachtingsscripts). Een slachtoffer dat niet volledig voldoet aan dit stereotiepe beeld zal geen optimale behandeling krijgen door politiediensten (MACHADO et al., 2016; MADDOX, LEE & BARKER, 2012). Dit kan bovendien resulteren in een verminderde kans op gerechtelijke vervolging van de zaak (vb. ALDERDEN & ULLMAN, 2012; BULLOCK & BECKSON, 2011; GRAY-EUROM, SEABERG & WEARS, 2002). Het grote *dark number* binnen de Belgische context kan dan ook te wijten zijn aan de aanwezigheid van deze stereotypen binnen formele instanties. Slachtoffers kunnen hierdoor minder geneigd zijn om hun seksueel geweldservaringen te melden aan politie en justitie.

De potentieel grote invloed van deze maatschappelijke perspectieven op onderzoek naar, de gevolgen van en het beleid rond seksueel geweld wijst erop dat veranderingen wenselijk zijn. Hierbij moet de focus liggen op het minimaliseren van deze stereotiepe beelden omtrent seksueel geweld, heersende genderrollen en seksuele scripts in de maatschappij en formele instanties. Deze verklaringen voor de genderverschillen in de prevalentie en onderschatting van seksueel geweld blijven echter een hypothese. Toekomstig onderzoek naar de invloed van de maatschappelijke perspectieven op de prevalentie en rapportering van seksueel geweld is noodzakelijk om deze hypothese empirisch te toetsen.

5. CONCLUSIE

In deze Kritisch Interpretatieve Synthese stellen we dat de genderverschillen in seksueel slachtofferschap mede veroorzaakt kunnen worden door heersende maatschappelijke perspectieven op seksualiteit en seksueel geweld zoals vervat in genderrollen, seksuele scripts en verkrachtigingsmythes. Deze maatschappelijke perspectieven kunnen namelijk niet enkel de heersende ideeën over seksueel geweld beïnvloeden, maar ook hoe het slachtoffer seksueel geweld ervaart. Gezien de beperkingen voor mannen om beschouwd te worden als een slachtoffer van seksueel geweld, kan dit nog sterker op hun van toepassing zijn. Maatschappelijke opvattingen kunnen dus een grote invloed uitoefenen op de prevalentie, de rapportering, het hulpzoekend gedrag, de gevolgen, wetenschappelijk onderzoek naar en het beleid rond seksueel geweld. Veranderingen op maatschappelijk niveau zijn wenselijk

om deze heersende opvattingen in de samenleving aan te pakken en de schadelijke gevolgen ervan te beperken.

REFERENTIES

- ABDULLAH-KHAN, N. (2008). *Male rape: The emergence of a social and legal issue*. New York: Springer.
- ABRAHAMS, N., DEVRIES, K., WATTS, C., PALLITTO, C., PETZOLD, M., SHAMU, S., & GARCÍA-MORENO, C. (2014). Worldwide prevalence of non-partner sexual violence: a systematic review. *The Lancet*, 383(9929), 1648-1654.
- ALDERDEN, M. A., & ULLMAN, S. E. (2012). Creating a more complete and current picture: Examining police and prosecutor decision-making when processing sexual assault cases. *Violence Against Women*, 18(5), 525-551.
- ANKER, E. (2017, 12 november). #metoo in Europa: een overzicht. *Metronieuws*. Verkregen op 15 oktober 2018, via <https://www.metronieuws.nl/nieuws/buitenland/2017/11/metoo-in-europa-een-overzicht>.
- ARTIME, T. M., MCCALLUM, E. B., & PETERSON, Z. D. (2014). Men's acknowledgment of their sexual victimization experiences. *Psychology of Men & Masculinity*, 15(3), 313.
- BAGWELL-GRAY, M. E., MESSING, J. T., & BALDWIN-WHITE, A. (2015). Intimate Partner Sexual Violence: A Review of Terms, Definitions, and Prevalence. *Trauma Violence & Abuse*, 16(3), 316-335.
- BAJOS, N., & BOZON, M. (2008). Sexual violence in France: breaking the silence. *Population & Societies*, 445, 1-4.
- BALES, S., & GEE, C. (2012). Critical interpretive synthesis for informing collection decisions. *Collection Building*, 32(2), 51-56.
- BANYARD, V. L., WARD, S., COHN, E. S., PLANTE, E. G., MOORHEAD, C., & WALSH, W. (2007). Unwanted sexual contact on campus: A comparison of women's and men's experiences. *Violence and Victims*, 22(1), 52-70.
- BARNETT-PAGE, E., & THOMAS, J. (2009). Methods for the synthesis of qualitative research: a critical review. *BMC medical research methodology*, 9(1), 59-70.
- BASILE, K. C., CHEN, J., BLACK, M. C., & SALTZMAN, L. E. (2007). Prevalence and characteristics of sexual violence victimization among US adults, 2001-2003. *Violence and Victims*, 22(4), 437-448.
- BASILE, K. C., & SMITH, S. G. (2011). Sexual Violence Victimization of Women. *American Journal of Lifestyle Medicine*, 5(5), 407-417.
- BREIDING, M. J. (2014). Prevalence and characteristics of sexual violence, stalking, and intimate partner violence victimization—National Intimate Partner and Sexual Violence Survey, United States, 2011. *Morbidity and mortality weekly report. Surveillance summaries (Washington, DC: 2002)*, 63(8), 1.
- BREIDING, M. J., BLACK, M. C., & RYAN, G. W. (2008). Prevalence and risk factors of intimate partner violence in eighteen US states/territories, 2005. *American Journal of preventive medicine*, 34(2), 112-118.
- BULLOCK, C. M., & BECKSON, M. (2011). Male victims of sexual assault: phenomenology, psychology, physiology. *Journal of the American Academy of Psychiatry and the Law Online*, 39(2), 197-205.
- CARMODY, D. C., & WASHINGTON, L. M. (2001). Rape myth acceptance among college women: The impact of race and prior victimization. *Journal of Interpersonal Violence*, 16(5), 424-436.
- CHAN, K. L., STRAUS, M. A., BROWNRIDGE, D. A., TIWARI, A., & LEUNG, W.-C. (2008). Prevalence of dating partner violence and suicidal ideation among male and female university students worldwide. *Journal of Midwifery & Women's Health*, 53(6), 529-537.

- CHAPLEAU, K. M., OSWALD, D. L., & RUSSELL, B. L. (2008). Male rape myths: The role of gender, violence, and sexism. *Journal of Interpersonal Violence*, 23(5), 600-615.
- CLARK, J. N. (2014). A crime of identity: Rape and its neglected victims. *Journal of Human Rights*, 13(2), 146-169.
- CONLEY, A. H., OVERSTREET, C. M., HAWN, S. E., KENDLER, K. S., DICK, D. M., & AMSTADTER, A. B. (2017). Prevalence and predictors of sexual assault among a college sample. *Journal of American College Health*, 65(1), 41-49.
- CRANER, J. R., MARTINSON, A. A., SIGMON, S. T., & MCGILICUDDY, M. L. (2015). Prevalence of Sexual Trauma History Using Behaviorally Specific Methods of Assessment in First Year College Students. *Journal of child sexual abuse*, 24(5), 484-505.
- DAVIES, M. (2002). Male sexual assault victims: A selective review of the literature and implications for support services. *Aggression and Violent Behavior*, 7(3), 203-214.
- DAVIES, M., WALKER, J., ARCHER, J., & POLLARD, P. (2013). The scripting of male and female rape. *Journal of Aggression, Conflict and Peace Research*, 5(2), 68-76.
- DE HAAS, S. (2012). Seksueel grensoverschrijdend gedrag onder jongeren en volwassenen in Nederland. *Tijdschrift voor Seksuologie*, 36(2), 136-145.
- DIXON-WOODS, M., CAVERS, D., AGARWAL, S., ANNANDALE, E., ARTHUR, A., HARVEY, J., . . . & SUTTON, A. J. (2006). Conducting a critical interpretive synthesis of the literature on access to healthcare by vulnerable groups. *BMC Medical Research Methodology*, 6(1), 35.
- DOROSZEWICZ, K., & FORBES, G. B. (2008). Experiences with dating aggression and sexual coercion among Polish college students. *Journal of Interpersonal Violence*, 23(1), 58-73.
- ELLIOTT, D. M., MOK, D. S., & BRIERE, J. (2004). Adult sexual assault: Prevalence, symptomatology, and sex differences in the general population. *Journal of Traumatic Stress*, 17(3), 203-211.
- IEBERT, M. S., & OSBURN, K. (2001). Effect of gender and ethnicity on self reports of mild, moderate and severe sexual coercion. *Sexuality & Culture*, 5(2), 3-11.
- FISHER, B. S., CULLEN, F. T., & TURNER, M. G. (2000). *The Sexual Victimization of College Women. Research Report*. Washington, DC: U.S. Department of Justice Office of Justice Programs.
- FISHER, B. S., DAIGLE, L. E., CULLEN, F. T., & TURNER, M. G. (2003). Acknowledging sexual victimization as rape: Results from a national-level study. *Justice Quarterly*, 20(3), 535-574.
- FISHER, N. L., & PINA, A. (2013). An overview of the literature on female-perpetrated adult male sexual victimization. *Aggression and Violent Behavior*, 18(1), 54-61.
- FPF/DGR/DRI/BIPOL. (2017). Politie criminaliteitsstatistieken België. 2000 – Kwartaal 1 2017. Verkregen op 2 oktober 2017, via <http://www.stat.policefederale.be/criminaliteitsstatistieken/rapporten>.
- FRA. (2014). *Violence against women: an EU-wide survey. Main results report*. Vienna: European Union Agency for Fundamental Rights.
- FRANIUK, R., SEEFELT, J. L., & VANDELLO, J. A. (2008). Prevalence of rape myths in headlines and their effects on attitudes toward rape. *Sex Roles*, 58(11-12), 790-801.
- GRAY-EUROM, K., SEABERG, D. C., & WEARS, R. L. (2002). The prosecution of sexual assault cases: correlation with forensic evidence. *Annals of Emergency Medicine*, 39(1), 39-46.
- GUPTA, G. R. (2000). Gender, sexuality, and HIV/AIDS: The what, the why, and the how. *Can HIV AIDS Policy Law Rev*, 5(4), 86-93.
- HARTWICK, C., DESMARAIS, S., & HENNIG, K. (2007). Characteristics of male and female victims of sexual coercion. *The Canadian Journal of Human Sexuality*, 16(1/2), 31-44.
- HELLEMANS, S., & BUYSSE, A. (2013). Seksueel grensoverschrijdend gedrag. In A. BUYSSE, A. DEWAELE, P. ENZLIN, J. LIEVENS, G. T'SJOEN, M. VAN HOUTTE & H. VERMEERSCH (Eds.), *Sexpert: Seksuele gezondheid in Vlaanderen* (pp. 217-240). Gent: Academia Press.
- HINES, D. A. (2007). Predictors of sexual coercion against women and men: A multilevel, multinational study of university students. *Archives of Sexual Behavior*, 36(3), 403-422.

- JAVOID, A. (2017). The Unknown Victims: Hegemonic Masculinity, Masculinities, and Male Sexual Victimization. *Sociological Research Online*, 22(1), 1.
- JOHNSON, B. E., KUCK, D. L., & SCHANDER, P. R. (1997). Rape myth acceptance and sociodemographic characteristics: A multidimensional analysis. *Sex Roles*, 36(11-12), 693-707.
- JOHNSON, T. J., & STAHL, C. (2004). Sexual experiences associated with participation in drinking games. *The Journal of General Psychology*, 131(3), 304.
- KAHN, A. S., JACKSON, J., KULLY, C., BADGER, K., & HALVORSEN, J. (2003). Calling it rape: Differences in experiences of women who do or do not label their sexual assault as rape. *Psychology of Women Quarterly*, 27(3), 233-242.
- KOLIVAS, E. D., & GROSS, A. M. (2007). Assessing sexual aggression: Addressing the gap between rape victimization and perpetration prevalence rates. *Aggression and Violent Behavior*, 12(3), 315-328.
- KRAHÉ, B., & BERGER, A. (2013). Men and women as perpetrators and victims of sexual aggression in heterosexual and same-sex encounters: A study of first-year college students in Germany. *Aggressive behavior*, 39(5), 391-404.
- KRAHÉ, B., BERGER, A., VANWESENBECK, I., BIANCHI, G., CHLIAOUTAKIS, J., FERNÁNDEZ-FUERTES, A. A., . . . & HALLER, B. (2015). Prevalence and correlates of young people's sexual aggression perpetration and victimisation in 10 European countries: a multi-level analysis. *Culture, health & sexuality*, 17(6), 682-699.
- KRAHÉ, B., SCHEINBERGER-OLWIG, R., & KOLPIN, S. (2000). Ambiguous communication of sexual intentions as a risk marker of sexual aggression. *Sex Roles*, 42(5), 313-337.
- KRAHÉ, B., TOMASZEWSKA, P., KUYPER, L., & VANWESENBECK, I. (2014). Prevalence of sexual aggression among young people in Europe: A review of the evidence from 27 EU countries. *Aggression and Violent Behavior*, 19(5), 545-558.
- KREBS, C. P., LINDQUIST, C. H., WARNER, T. D., FISHER, B. S., & MARTIN, S. L. (2007). *The campus sexual assault (CSA) study: Final report*. Washington, DC: National Institute of Justice, US Department of Justice.
- KUYPER, L., DE WIT, J., ADAM, P., WOERTMAN, L., & VAN BERLO, W. (2010). Grensoverschrijdende seksuele ervaringen en gedragingen onder jongeren. De belangrijkste resultaten uit het onderzoek "Laat je nu horen!". *Tijdschrift voor Seksuologie*, 34, 90-103.
- LARSEN, M. L., & HILDEN, M. (2016). Male victims of sexual assault; 10 years' experience from a Danish Assault Center. *Journal of forensic and legal medicine*, 43, 8-11.
- MACHADO, A., HINES, D., & MATOS, M. (2016). Help-Seeking and Needs of Male Victims of Intimate Partner Violence in Portugal. *Psychology of Men & Masculinity*, 17(3), 255-264.
- MADDOX, L., LEE, D., & BARKER, C. (2012). The impact of psychological consequences of rape on rape case attrition: The police perspective. *Journal of police and criminal psychology*, 27(1), 33-44.
- MARSIL, D. F., & McNAMARA, C. (2016). An examination of the disparity between self-identified versus legally identified rape victimization: A pilot study. *Journal of American College Health*, 64(5), 416-420.
- MELKONIAN, A. J., HAM, L. S., BRIDGES, A. J., & FUGITT, J. L. (2017). Facial Emotion Identification and Sexual Assault Risk Detection among College Student Sexual Assault Victims and Non-Victims. *Journal of American college health*, 65(7), 466-473.
- MOSSIGE, S., AINSAAR, M., & SVEDIN, C. G. (2007). *The Baltic Sea regional study on adolescents' sexuality*. Oslo: Nova.
- MUNOZ-RIVAS, M. J., GRANA, J. L., O'LEARY, K. D., & GONZALEZ, M. P. (2009). Prevalence and predictors of sexual aggression in dating relationships of adolescents and young adults. *Psicothema*, 21(2), 234-240.

- PETERSON, Z. D., & MUEHLENHARD, C. L. (2004). Was it rape? The function of women's rape myth acceptance and definitions of sex in labeling their own experiences. *Sex Roles*, 51(3-4), 129-144.
- PETERSON, Z. D., VOLLER, E. K., POLUSNY, M. A., & MURDOCH, M. (2011). Prevalence and consequences of adult sexual assault of men: Review of empirical findings and state of the literature. *Clinical Psychology Review*, 31(1), 1-24.
- PIETERS, J., ITALIANO, P., OFFERMANS, A.-M., & HELLEMANS, S. (2010). *Ervaringen van vrouwen en mannen met psychologisch, fysiek en seksueel geweld*. Brussel: Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen.
- PRINS, L. (2017, 24 oktober). #MenToo: Ook mannen delen hun verhalen over seksueel misbruik. *Vance*. Verkregen op 15 oktober 2018, via <http://vance.nl/mentoo-ook-mannen-delen-verhalen-seksueel-misbruik/>.
- ROMITO, P., & GRASSI, M. (2007). Does violence affect one gender more than the other? The mental health impact of violence among male and female university students. *Social Science & Medicine*, 65(6), 1222-1234.
- SCHICK-MAKAROFF, K., MACDONALD, M., PLUMMER, M., BURGESS, J., & NEANDER, W. (2016). What synthesis methodology should I use? A review and analysis of approaches to research synthesis. *AIMS public health*, 3(1), 172-215.
- SCHUSTER, I., KRAHE, B., & TOPLU-DEMIRTAS, E. (2016). Prevalence of Sexual Aggression Victimization and Perpetration in a Sample of Female and Male College Students in Turkey. *Journal of Sex Research*, 53(9), 1139-1152.
- SIMON, W., & GAGNON, J. H. (1984). Sexual scripts. *Society*, 22(1), 53-60.
- SMITH, O., & SKINNER, T. (2017). How rape myths are used and challenged in rape and sexual assault trials. *Social & Legal Studies*, 26(4), 441-466.
- SPIEGEL, J. (2013). *Sexual abuse of males: The SAM model of theory and practice*. New York: Routledge.
- STRUCKMAN-JOHNSON, C., STRUCKMAN-JOHNSON, D., & ANDERSON, P. B. (2003). Tactics of sexual coercion: When men and women won't take no for an answer. *Journal of Sex Research*, 40(1), 76-86.
- SUAREZ, E., & GADALLA, T. M. (2010). Stop blaming the victim: A meta-analysis on rape myths. *Journal of Interpersonal Violence*, 25(11), 2010-2035.
- SUNDARAM, V., LAURSEN, B., & HELWEG-LARSEN, K. (2008). Is sexual victimization gender specific? The prevalence of forced sexual activity among men and women in Denmark, and self-reported well-being among survivors. *Journal of Interpersonal Violence*, 23(10), 1414-1440.
- TJADEN, P., & THOENNES, N. (2000). Prevalence and consequences of male-to-female and female-to-male intimate partner violence as measured by the National Violence Against Women Survey. *Violence Against Women*, 6(2), 142-161.
- TURCHIK, J. A., & EDWARDS, K. M. (2012). Myths about male rape: a literature review. *Psychology of Men & Masculinity*, 13(2), 211.
- TYLER, K. A., SCHMITZ, R. M., & ADAMS, S. A. (2017). Alcohol Expectancy, Drinking Behavior, and Sexual Victimization Among Female and Male College Students. *Journal of Interpersonal Violence*, 32(15), 2298-2322.
- VAN DEN BOGAERDE, E., VAN DEN STEEN, I., & DE BIE, A. (2009). Veiligheidsmonitor 2008-2009. Samenvatting van de grote tendensen. Verkregen op 2 oktober 2017, via <http://www.moniteurdesecurite.policefederale.be/veiligheidsmonitor/2008-2009/>.
- VANWESENBEECK, I., BAKKER, F., & GESELL, S. (2010). Sexual health in the Netherlands: Main results of a population survey among Dutch adults. *International Journal of Sexual Health*, 22(2), 55-71.
- World Health Organization & United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) (2015). *Strengthening the medico-legal response to sexual violence*. Geneva: WHO.

- World Health Organization (2012). *Understanding and addressing violence against women: Intimate partner violence*. Geneva: WHO.
- WILSON, L. C., & MILLER, K. E. (2016). Meta-Analysis of the Prevalence of Unacknowledged Rape. *Trauma Violence & Abuse*, 17(2), 149-159.
- YBARRA, M. L., ESPELAGE, D. L., LANGHINRICHSEN-ROHLING, J., KORCHMAROS, J. D., & BOYD, D. (2016). Lifetime Prevalence Rates and Overlap of Physical, Psychological, and Sexual Dating Abuse Perpetration and Victimization in a National Sample of Youth. *Archives of Sexual Behavior*, 45(5), 1083-1099.